Ötödik üzenet

**A természeti képesség ellentétben az élet érettségének feltámadt képességével a gyülekezetnek mint Krisztus organikus Testének a felépítéséért**

Igeolvasmány: 1Kir 3,1; 11,1-8; Józs 9,14; 1Kor 1,24. 30; Ésa 45,15; 37,31; Mt 6,6

**I. Salamon a bölcsesség emberévé és a megértés emberévé lett (2Krón 1,10; vö. Kol 2,2b-3); mivel azonban elvett sok pogány asszonyt, és imádta a bálványaikat, és helyeket épített az embereknek bálványok imádatához, elveszítette az Istentől kapott bölcsességét és az Istentől kapott megértését; nagyon bolonddá lett, és kárt okozott a királyságának (1Kir 3,1; 11,1-8):**

A. Salamon atyja, Dávid, Isten szíve szerint való ember, elbukott a vágya kielégítésének ugyanebben a durva és ocsmány bűnében (2Sám 11.); Salamon bukása ebben a sátáni kísértésben sokkal nagyobb volt, mint az atyjáé; a bukása abból állt, hogy sok idegen asszony szeretésével kielégítette a vágyát (1Kir 11,1-3), elhagyta Istent, aki kétszer megjelent neki (9b. vers), és pogány bálványokat imádott annak révén, hogy az általa szeretett idegen asszonyok elcsábították őt (4-8. vers).

B. Salamonnak hétszáz felesége és háromszáz ágyasa volt (3. vers); annak érdekében, hogy megelégítse a vágyukat, magaslatokat épített fel; a feleségei a szívét idegen istenek után fordították (4. vers); „Salamon követi vala Astóretet, a szidónbeliek istenét, és Milkómot, az ammoniták utálatos bálványát" (5. vers).

C. „Építe Salamon magaslatot [angol; Károli: templomot] Kámosnak, a moábiták utálatos bálványának a hegyen, amely Jeruzsálem átellenében van, és Moloknak, az Ammon fiai utálatos bálványának" – 7. vers:

1. Salamon uralma alatt megépült a templom Jeruzsálemben, és az Úr dicsősége betöltötte a templomot; a templom építésének kora aranyidőszak volt Izrael fiai történelmében – 8,10-11.
2. Az egyedülálló hely, Jeruzsálem, egységet jelképez, míg a magaslatok szakadást jelképeznek; ahogy mindenféle gonosz és utálatos dolgok összefüggésben voltak a magaslatok felállításával, úgy az újtestamentumi értelemben a mindenféle gonosz szakadással áll összefüggésben – 1Kor 1,10 és a 3. lábjegyzet.
3. Szembeszökő, hogy Salamon, pont az, aki Isten vágya szerint Isten népe egysége talaján megépítette a templomot, élen járt a magaslatok újbóli megépítésében – 1Kir 11,6-8.

D. Ez azt idézte elő, hogy a leszármazottai több mint kilencven százalékát elveszítették a királyságuknak, és azt okozta, hogy Isten választott népe sok nemzedéken át szakadást és zűrzavart szenvedett el a saját maguk körében; végül elveszítették az Istentől kapott földet, és foglyokká lettek a bálványimádat idegen országaiban.

E. Izrael nemzete még mindig szenved Salamon bukása miatt; micsoda figyelmeztetésnek és vészjelnek kéne ennek lennie a számunkra! Vigyáznunk kell; még egy kis mulasztás is a vágy kielégítésében kárt tud okozni a gyülekezeti életnek, és tönkre tudja tenni a gyülekezeti élet pompás szempontjait.

F. Ennélfogva vigyáznunk kell, még a legkisebb dologban is; mindenben a szellem szerint kéne járnunk (Róm 8,4; vö. Zak 4,8-10); Isten népének együtt kell élnie Ővele úgy, hogy Őrá támaszkodnak és egyek Ővele (Józs 9,14; 2Kor 6,1a; 1Kor 3,9; Mt 1,23).

G. Salamon elhalálozása komor csalódásban történt meg (1Kir 11,40-43); a dicsősége úgy hullott le, mint a fű virága (Mt 6,29; 1Pt 1,24), és a pompás pályafutása „hiábavalóságok hiábavalóságává" lett, amint prédikálta (Préd 1,2).

**II. Salamon bukását a szellemi élet megvilágításában kell meglátnunk:**

A. Salamon bölcs ember volt, de nem szellemi ember; a képesség embere volt, nem az élet embere; az élvezete az Istentől kapott jó földből az Istentől kapott ajándéka által elérte a legmagasabb szintet; a szellemi élet érettségében való kis mértéke miatt azonban meg volt vonva a jó föld élvezetétől Isten ökonómiájában a vágya zabolátlan kielégítése következtében – 1Kor 2,14-15; 3,1. 3.

B. Salamont az Istentől kapott bölcsessége naggyá tette a világban a maga korában; a bölcsessége azonban teljes mértékben a fizikai tartományban volt, bármiféle szellemi elem nélkül; a bölcsessége az árnyéka volt a valódi bölcsességnek, amelynek el kellett jönnie, és Pál bölcsességétől teljes mértékben különbözött – 1,24. 30.

C. Pál bölcsessége szellemi bölcsesség volt, amely azzal kapcsolatos, hogy Krisztus elkészíti az otthonát a szíveinkben (Ef 3,17), hogy a szellem szerint járunk és létezünk (Róm 8,4), valamint az egy szellemmé összeelegyedett két szellemmel – az isteni Szellemmel és az emberi szellemmel – kapcsolatos (16. vers; 1Kor 6,17).

D. Isten ökonómiájának misztériumai főleg Pál számára tárultak fel (Kol 2,2; Ef 3,3-5. 9-10); ha ma meg akarjuk ismerni a világegyetem legmagasabb bölcsességét, bele kell mélyednünk a Pál leveleiben lévő igazságok kikristályosításába; a valódi bölcsesség Isten, aki megtestesül Krisztusban, aki a bölcsességünkké lett, hogy bennünk legyen, eggyé téve minket Istennel és Istenné téve minket életben és természetben, de az Istenségben nem; így a Háromegy Isten remekművévé, a költeményévé, válunk, megjelenítve az Ő végtelen bölcsességét és isteni tervezését (1Kor 1,24. 30; Ef 2,10; 3,9-11).

**III. Salamon természeti képességgel teli ember volt, de nem az élet embere, olyan ember volt, akinek a bölcsessége ajándék volt, nem pedig az élet mértéke; mindaz, amit elvégzett, az Istentől kapott bölcsessége ajándékából eredő kapacitásának bizonyítéka, nem pedig az élet érettsége képességének megnyilvánulása – Héb 6,1; Kol 1,28-29; Fil 3,12-15:**

A. Meg kell látnunk a természeti képesség és a halálon és feltámadáson átment képesség közti különbséget; fel kell ismernünk a természeti lényünk és természeti képességünk tehetetlenségét, elégtelenségét, Isten dolgaiban – Csel 7,22; 2Móz 3,2-3. 14-15; 1Kor 2,14; Fil 3,3-9; 2Kor 3,5-6.

B. Nem lenne szabad a természeti lényünkben bíznunk Isten dolgaiban; hanem meg kell tanulnunk, hogy elutasítsuk a természeti lényünket és gyakoroljuk a szellemünket mindenben Krisztus Teste organikus felépítéséért – Fil 3,3; Róm 8,4; 1Tim 4,7.

C. Az Úr helyreállításában nincs hely a természeti lényünk számára; a gyülekezetek az Úr helyreállító munkájában, mint Krisztus élő Testének részei, spontán el fognak utasítani bármi természetit – 1Kor 12,12-13.

D. A gyülekezet építésében minden bennünk lévő természeti dolognak meg kell törnie, mielőtt össze tudunk kapcsolódni; csak azután épülhetünk, hogy megtörtünk a természeti lényünkben – 837. ének, 6. és 7. strófa.

E. A természeti képesség önközpontú, és azt idézi elő, hogy büszkévé válunk, dicsekvést és öndicsőítést eredményezve; a feltámadt képesség nem büszke, és nem dicsekszik önmagában – vö. Kol 1,17b. 18b; Fil 3,3; 2Kor 12,9.

F. A természeti képesség önző, és az összes mesterkedése és fogása az én kedvét szolgálja minden tekintet nélkül Isten akaratára; a feltámadt képesség Isten akaratát szolgálja; megtört, és nem az ént szolgálja, és nincs eleme az énből – vö. Mt 16,24.

G. A természeti képesség önmagára támaszkodást és önbizalmat okoz: saját magától cselekszik, és azt idézi elő, hogy saját magunktól függjünk, ne pedig Istentől; a feltámadt képesség Istenre támaszkodik, és nem merészel az én szerint cselekedni, bár igazán képes és alkalmas; a feltámadt képességet a Szent Szellem irányítja, és nem merészel a kívánságai szerint cselekedni – vö. 2Kor 1,8-9; 4,6-7; 12,7-9.

H. A természeti képességnek nincs isteni eleme; a saját dicsőségét keresi, és a saját vá-

gyait elégíti meg; a hústest és a vérmérséklet elemeivel elegyedik; ennélfogva, amikor helytelenítik, kijön a sodrából; a feltámadt képesség mentes a hústesttől – vö. 1Thessz 2,4.

I. A természeti képesség ideiglenes, és képtelen ellenállni próbáknak, kedvezőtlen fordulatoknak vagy szembeszegülésnek; a feltámadt képesség magasztalja az Atyát, elismerve az Atya akaratát – Mt 11,20-26; Jn 2,19; Csel 2,24.

J. Azok, akik a természeti képesség szerint szolgálnak, jutalmakra vagy méltatásra vágynak másoktól; azok, akik a feltámadt képesség szerint szolgálnak, arra vágynak, hogy Krisztust nyerjék meg, és eltökéltek, hogy elnyerjék azt a megtiszteltetést, hogy kedvesek Neki – Fil 3,8; 1Móz 15,1; Héb 11,5-6; 2Kor 5,9.

K. A természeti képesség szereti magát megnyilvánítani, szereti, ha az emberek ismerik, és szereti, ha az emberek előtt végeztetik el; a feltámadt képesség szereti titkon végezni a dolgokat, hogy egy legyen az elrejtőzködő Istennel, és szeret gyökeret verni alul és gyümölcsöt teremni felül – Ésa 45,15; 37,31; Mt 6,4. 6. 17-18.

L. Az életen kívüli természeti képesség és tehetség olyan, mint egy kígyó: megmérgezi Isten népét; az élet olyan, mint egy galamb: élettel látja el Isten népét, és azt idézi elő, hogy olyan személlyé váljunk, aki az emberségében kifejezi a bőséges Istent az Ő gazdag tulajdonságaiban az Ő aromás erényein keresztül; az élet azt idézi elő, hogy olyanná váljunk, mint egy tüskebokrokból kinövő liliom és mint egy a sötét éjszakában ragyogó fényes csillag – vö. 2Móz 4,1-9; Mt 3,16-17.

M. Valahányszor emberek megpróbálják a természeti képességüket a gyülekezetbe bevinni, a gyülekezet valósága elveszik; csak azt lehet bevinni a gyülekezetbe, ami áthalad halálon és feltámadáson – 1Kor 3,16-17.

**IV. Izrael és Júda negyvenegy királya a legmagasabb pozícióban volt, de nem vigyáztak a jó föld élvezetében; még Dávid sem élvezte teljesen a jó földet; a példájukat magunkra kell alkalmaznunk:**

A. A gonosz királyok gonoszságának gyökere, mint Izrael népe gonoszságának gyökere, az volt, hogy elhagyták magát az Istent mint az élő vizek kútfejét, és elfordultak pogány bálványokhoz mint repedezett kutakhoz, amelyek nem tartják a vizet; ez a két gonoszság a bálványimádásnak és a vágyak kielégítésének halálos vizeibe fojtotta őket – Jer 2,13.

B. Mi ma királyok vagyunk, akik Krisztussal uralkodnak életben a kegyelem és az igazságosság ajándéka bőségének elfogadása által (Róm 5,10. 17); törekednünk kell arra, hogy kövessük Pál mintáját, aki ki tudta jelenteni, hogy ő Krisztussal megfeszíttetett, és hogy többé nem ő élt, hanem Krisztus élt őbenne (Gal 2,20); azt mondta, hogy Krisztust élte az Ő felnagyításáért Jézus Krisztus Szelleme bőséges ellátmányának, a Test ellátmányának, az elfogadása által (Fil 1,19-21a).

C. A feltámadásban Krisztus a megelevenítő Szellemmé mint a Háromegy Isten kiteljesedésévé lett (1Kor 15,45b); ez az isteni, mindent tartalmazó Szellem belép a szellemünkbe, és elegyedik az újjászületett szellemünkkel: előidézi, hogy Isten és ember, ember és Isten, az elegyedett szellemben eggyé legyen; a két szellem most egy entitássá összeelegyedett (6,17; Róm 8,16).

D. Ma Isten a Szellem nem más, mint a mindent tartalmazó Szellem, az összetett Szellem, a felkenő Szellem, a felfedő Szellem és a kiteljesedett Szellem mint a feldolgozott Háromegy Isten kiteljesedése – Fil 1,19; 2Móz 30,22-25; 1Jn 2,27; 1Kor 2,10; Jel 22,17a.

E. Az Úr mai helyreállításában a teljes figyelmünket az elegyedett szellemre, a szellemünkkel elegyedett Szellemre kell fordítanunk, és ebben az elegyedett szellemben és eszerint az elegyedett szellem szerint kell élnünk, járnunk és léteznünk, hogy így igazán tudjuk életben uralkodni (Róm 8,4; 5,10. 17); ez az elegyedett szellem Krisztus Testének a kezdete, és az Új Jeruzsálemben fog kiteljesedni (Ef 1,17; 2,22; 3,5. 16; 4,23; 5,18; 6,18; Jel 21,10).

*© 2022 Living Stream Ministry*